

לאבא

אבא נולד בחיפה לאחת המשפחות הוותיקות בארץ – משפחה של מנהיגים בבניין הארץ ובעסקים. אבי סבתו היה יואל מוישה סלומון, מייסד פתח תקווה ומחלוצי היציאה מחומות העיר העתיקה בירושלים. סבו, משה גוטל לוי, היה מנהיג הקהילה היהודית בחיפה בשנות המנדט הבריטי ואחד משלושת מייסדי בית המסחר לתרופות שלימים הפך לחברת טבע. אביו נחום חת היה יועץ משפטי לארגון ההגנה ולדוד בן-גוריון, חבר כנסת בכנסת השנייה והשלישית מטעם הציונים הכלליים וממובילי אגודת הספורט מכבי בחיפה, בארץ ובעולם. חייו של אבא נעו בין שני צירים, המשפחה והקריירה רבת הישגים. על המשפחה כתב בהקדמה לספר הזיכרונות שלו "כך היה":

"כל מה שאכתוב אינו יכול להכיל את החוב שאני חב להוריי ולמשפחותיהם, לרעייתי, לילדיי ולנכדיי ולניניי שבזכותם היו חיי טובים. אולם על הטוב קשה להפליג בדברים אף שבזכותו הגעתי עד הלום".

הקריירה של אבא הביאה אותו לעמדות מנהיגות בחברות ובארגונים המשפיעים ביותר בכלכלה הישראלית. הוא היה יו"ר הדירקטוריון בחברת טבע כשזו הייתה החברה הגדולה במשק הישראלי, יו"ר בנק לאומי, יו"ר הבורסה לניירות ערך בתל אביב, המפקח על הבנקים בבנק ישראל, וזו כמובן רשימה חלקית בלבד. הוא הצטיין בכל מה שעשה, וכשלא השיג את מטרותיו, כמו בבנק לאומי שם הקדנציה הייתה קצרה מדי, היה זה כי מעולם לא הצטיין בתככים פוליטיים.

אבא היה גם איש אקדמיה עתיר הישגים ותמיד הקפיד לשמור רגל אחת באקדמיה לצד העיסוקים המעשיים הרבים. הוא הרצה במרבית האוניברסיטאות בארץ, אבל המוסד האקדמי שבו הייתה תרומתו חשובה ביותר הוא המכללה למינהל – אבא היה הפרופסור הראשון של המכללה למינהל ובה גם הקים את מרכז חת לחקר התחרות והרגולציה.

אבא היה גם כותב פורה – הוא הרבה לכתוב בעיתונות הכלכלית בענייני דיומא. בין הספרים שכתב היו מבוא לכלכלה – מבוא לכלכלה גרסה ישראלית, ספרים שונים בנושא בנקאות, אסופות של המאמרים שכתב לאורך השנים (שוק ההון במנהרת הזמן, הבנקאות בישראל במנהרת הזמן והמדיניות הכלכלית בישראל במנהרת הזמן), ספרים נוספים בנושאים מקצועיים וכמובן ספר הזיכרונות המקיף שכתב ושסיכם את חייו ופועלו – כך היה.

כל חייו שאף אבא ללמוד ולהרחיב את הידע שלו. הדבר בא לידי ביטוי גם בתארים ובהישגים האקדמיים הרבים, גם בספרייתו העשירה שבחדר העבודה שכללה גם ספרות מקצועית ענפה וגם ספרי היסטוריה ופרוזה לרוב. בשנות השמונים שלו הסתער במרץ רב על עולם האינטרנט והמחשוב, הן מתוך סקרנותו הטבעית והן מתוך ההכרה שללא הבנה בנושאים אלה יתקשה לשמור על רלוונטיות בעולמו המקצועי.

אבא היה אדם נדיב מאד, הוא מאוד אהב לקנות מתנות לבני המשפחה. בפן הציבורי הוא תרם מזמנו, ממקצועיותו ומכספו לארגונים רבים. לאחר פטירתו פנו אלינו ארגונים רבים שרצו לכבד את זכרו – בין היתר תרם לעמותת אור למשפחות שמסייעת למשפחות שכולות, לעמותת יד תמר שמסייעת לחולי סרטן, למוזאון ישראל, לעמותת צאלה, לעמותת לוחמים ללא גבולות, לבית הספר הריאלי, שבו גם למד, ולארגונים ומוסדות נוספים.

בספר הזיכרונות שלו כתב אבא: "תחושתי היא שהשנים שבהן הייתי פעיל בתפקידים שונים בשירות הציבורי ובעולם העסקים הייתה בהן יותר אופטימיות מאשר במדינת ישראל דהיום." אבל אבא גם האמין כמו צ'רצ'יל ש "פסימיסט רואה קושי בכל הזדמנות ואופטימיסט רואה הזדמנות בכל קושי". מכיוון שהשנתיים האחרונות היו מהקשות שידעה מדינתנו, ישנם מקומות רבים לתיקון, שיפור, איחוי ובנייה. חסרה לנו יותר מתמיד דרכו מלאת העשייה – עשייה שקטה ומלאת אופטימיות לחיים למדינה ולעם היהודי.

הדס, נעם, חובב.